

**№ 113
27 травня
2018**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Вікі!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter

Why Kneel Before God? - Purpose/ Meaning of Kneeling Prayers of Pentecost

How many of you have a dog? Even if you do not, you may notice dogs doing something around certain people, especially their owners. They often fall down to the ground and roll over onto their back. You may think they are looking for a good tummy rub but actually they are expressing of submission or obedience. It is a concrete way of saying you're in charge, I'm not.

Orthodox Christians have a particular way of expressing our submission and obedience to God. We do this in a small way by bowing our heads. Repeatedly throughout the various worship services we hear the priest or deacon say, *"Let us bow our heads to the Lord."* This petition occurs right before a prayer in which we usually ask for something.

We ask for things from God because we realize:

- 1) that we are powerless to obtain them and,
- 2) God has the power to grant/give them.

Bowing our heads is physical way of expressing our words and emphasizing that we don't necessarily deserve what we ask for. In other words, bowing our heads is an expression of humility before God.

"God you are greater than me. I need you."

In a greater way, we express our submission and obedience to God by bending our knees or kneeling. At every Divine Liturgy, during the Small Entrance of the Gospel, we sing *"Come let us bow down to Christ and worship Him the Son of God..."* It comes directly from Psalm 95:6-7 *"Oh come let us worship and bow down; Let us kneel before the Lord our Maker. For He is our God, and we are the people of His pasture and the sheep of His Hand."* The words used are "proskyneisomen" or "worship", and "prospesomen" which literally means "to fall down". (proskynetarion = shrine; proskynetis = pilgrim)

At the end of the Divine Liturgy today, we will pray a portion of the Kneeling Vespers of Pentecost. The full service will be celebrated this afternoon in a Pan-Orthodox gathering at St. George Antiochian Orthodox Church in West St. Paul. Before each Kneeling Prayer, the priest or deacon will say, *"On bended knee let us pray to the Lord."* What will we be asking for from God in these prayers?

The **First Kneeling Prayer**

acknowledges that Jesus Christ Himself knelt when praying to His Father in the Garden of Gethsamene (Luke 22:41). The prayer goes on and we ask God to

- 1) Hear us,
- 2) Accept us,
- 3) Forget our sins,
- 4) Purge our sinful thoughts,
- 5) Make us worthy to return to Him,
- 6) Visit us,
- 7) Free us from the Devil,
- 8) Make our lives secure in His holy/sacred laws,
- 9) Entrust us to a guardian angel,
- 10) Gather us into His Kingdom,
- 11) Grant us forgiveness,
- 12) Cleanse us by the Holy Spirit.

In the **Second Kneeling Prayer** we ask God to

- 1) Teach us how to pray and what to pray for,
- 2) Govern our life,
- 3) Make known the way we should walk,
- 4) Grant wisdom,
- 5) Renew our spirit,
- 6) Make our mind firm,
- 7) Not be fooled by worldly delights,
- 8) To desire enjoyment of future/heavenly treasures,
- 9) Grant mercy,
- 10) Sanctify/make us holy,
- 11) Extend a helping hand,
- 12) Accept our prayer.

The **Third Kneeling Prayer**, interestingly, is for our departed loved ones, in which we ask God to:

- 1) Give rest to their souls,
- 2) Place their spirits/names in the book of life, and
- 3) Forgive their sins.

No doubt this final prayer is also for us as we anticipate the time when we will leave this earthly life and join our departed loved ones. Now kneeling down in worship in church and saying the words are only two of three components in being submissive, obedient and humble before God. The third element is the actions of our life once we walk up into the social hall and out the doors back to our homes and daily life. God will have a difficult time hearing us if we never talk to Him in prayer each day. He cannot accept us if we do come to Him. He cannot forget our sins if we keep committing the same ones over and over again. God cannot purge our sinful thoughts if we keep holding on to them. He cannot make our lives secure if we keep ignoring his sacred and holy commandments. He cannot forgive us if we do not forgive others.

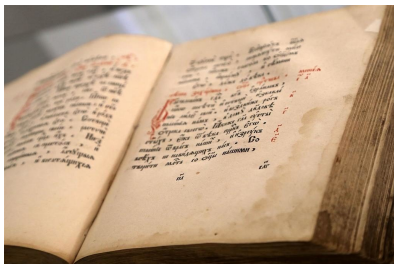
God can cleanse us if we bathe in the Sacrament of Holy Confession. He can teach us how to pray and what to pray for if we regularly practice prayer. He can grant wisdom, renew our spirit and make our mind firm if we read daily from His required textbook—the Holy Bible. God extends His helping hand to us all the time, but we must make an effort to stretch out our hand to Him.

The last fifty days we have celebrated with great joy the Resurrection of Jesus Christ. As we remember His victory over sin and death, let us kneel down with the Apostles and Disciples, to receive the Paraklete, the Comforter, God's Holy Spirit. Let us remember that we too can be victorious over sin and spiritual death by joining ourselves to Christ, to become like Him. However, we can imitate Christ, we can have Him live in us, only by the power of the Holy Spirit. We can do nothing good without Christ and the Holy Spirit. Let us be inspired to wear holes in our pants and put callous on our knees as we fall down before God the Father. Let our hearts and minds also fall down in humility before the Holy Trinity and help us to be humble before our neighbor. Amen.

Як переконатися, що ви дійсно християнин?

Ми часто називаємо себе християнами, але не живемо за Євангельськими заповідями. Христос не є центром нашого життя. Він навіть не є близько до того центру. Звичайно, найголовніше в нашій вірі в Бога – наші особисті стосунки з ним, стан нашого серця. Але ці речі – невидимі та невідчутні. Це таємниця, відома лише Богу. Все ж, нашу віру чи її відсутність можна виявити та проексзаменувати. Дізнатись чи є ми християнами легко можна проаналізувавши хоча б своє ставлення до Церкви. Бог тотожний своїй Церкві, яка названа Тілом Христовим. Сам Господь є Її Головою ([Еф.1:22-23](#)).

Нижче вашій увазі десять пунктів, кожен із яких принциповий для християнського світогляду. Якщо ви не прагнете виконувати хоча б один із них, я змушений повідомити погану новину. У вас значні проблеми в духовному житті, які слід якомога швидше виправляти. І, даруйте, називатися християнином вам поки рано.

Якщо людина не виконує навіть зовнішніх обрядів, найбільш простих і елементарних, годі сподіватися, що при цьому вона ще й веде якусь внутрішню боротьбу з гріхом. Не може людина стати ректором університету, перед цим не закінчивши середню школу. Не може підняти центнер той, хто не підніме 10 кілограм. Отже, давайте почнемо.

1. Молитва. У нас повинна бути свідома молитва вранці та вечері. Я

маю на увазі не тільки важливість молитви щодня, кілька разів у день. Про таке навіть соромно згадувати. Тут я кажу про те, що читаючи тексти молитов із книжки, ви повинні розуміти зміст слів, які промовляють ваші уста. Якщо ви молитесь лише губами, а серце й розум порожній – це взагалі не молитва, а “коливання повітря”. Вам повинно бути зрозумілим кожне слово, з яким ви звертаєтесь до Бога. Скажімо, читаючи «Символ віри» ви маєте знати про що йде мова в кожному його члені. Годі вже говорити, що молитва повинна бути регулярна, вранці та ввечері, при важливих справах, щодня без перерв. Якщо буде день, коли ви не молилися – не називайте себе християнами.

2. Піст. Християнське життя не мислиме без аскези, без внутрішньої праці над собою. Якщо ви знаєте справжній сенс православного посту, ви не виправдовуєте його порушення своїм віком, станом здоров'я, бідністю чи іншими речами. Справжній християнин це той, хто хоче та любить постити, й бере благословення в духівника не на його послаблення, а на посилення. (Все ж, справжній духівник такого благословення ніколи не дасть). Якщо ви не можете назвати інших постів окрім Великого та коли вони вшановуються – не називайте себе християнами. Як ви можете постити разом із Церквою, якщо не знаєте коли вона це робить?

3. Активна участь у Таїнствах. Православна Церква навчає, що спасти свою душу людина не може, якщо в цьому їй не допомагає Бог. Найбільш явно нині Бог діє на людину через Святі Таїнства, де через зовнішні обряди священика невидимо сходить Святий Дух. Без святих Таїнств людина поступово духовно атрофується та вмирає. Ось чому християнська сім'я має бути повінчана, діти похрещені та миропомазані, хворі пособоровані і тд. До Сповіді практикуючі християни приходять не рідше одного разу на місяць, відповідно до благословення свого духівника. А причащаються лише після ретельної підготовки (говіння). Тож, якщо ви сповідаєтесь один раз на рік перед Великоднем, і не можете відрізнити маслосвяття від миропомазання, – не називайте себе християнином. Не обманюйте себе.

1. Хрещення.
2. Миропомазання.
3. Сповідь.
4. Євхаристія.
5. Священство.
6. Шлюб.
7. Єлеосвячення.

4. Духовне читання. Було б дивно людині називати себе прибічником Христа, нічого про Нього не знаючи та не бажаючи знати. Читання Святого Писання є внутрішньою потребою християнина, яка разом із бажанням краще пізнати Бога, не покидає людину все її життя. Якщо хтось має час на читання всього на світі, на телевізор, компютер і соціальні мережі, але не читає православних книг, не може відрізнити Біблію від Євангелії – нехай

не називає себе християнином. Знати християнську традицію це чудова риса навіть не віруючих, і не християн. І горе людині, якщо вона сама не усвідомлює свого реального стану.

5. Наявність духівника чи постійного священика. Цей пункт передовсім стосується жителів міста. У селах, де одна церква й один священик, люди вибирати не можуть, бо немає з кого. Але якщо людина живе в місті, постійно ходить сповідатися до різних отців, веде себе безвідповідально, ніяк не може визначитися чого вона хоче, бігає від однієї парафії до іншої, або молиться ходить до однієї церкви, а сповідатися «туди де її ніхто не знає», вона лукавить і її сповідь не може розглядатися, як чинна. Це брехливий самообман. У добрих християн є свої постійні, багаторічні духовні керівники, яких вони не соромляться, бо знають, що там є батьківська підтримка та любов. Той, хто не має чи не прагне мати «свого» священика – не християнин.

6. Активна участь у загальних богослужіннях. Християнин – це той, хто любить молитися і знаходить у молитві не тягар і муки, а відряду та втіху, радість і духовну насолоду. І багато милошу за домашню молитву є молитва в храмі, зі своїм духовним отцем, братами та сестрами у Христі. Якщо ви спеціально відвідуєте храм у час, коли там «нікого немає з людей», щоб вони вам не заважали, або буваєте лише на недільному богослужінні – ви не християнин. Християнин не може бути самотнім. Ми спасаємо своє душі лише взявшись за руки. Поодинокі ми лише грішимо та гинемо. Християнин любить загальні богослужіння, знає їх, знає церковні піснеспіви та залюбки приймає участь у житті парафії. Якщо ви в церкві лише «гість», а не «житель» – ви «гість» й у християнстві.

7. Регулярна підтримка діяльності парафії.

Існування церковної споруди та повночасне служіння священика й причту вимагає цілком конкретних фінансів. Християни регулярно грошами підтримують діяльність своєї парафії, допомагають священику бути служителем вітваря, а не шукати додатковий заробіток. Наша пожертва – це не милостиня людям у рясах, а власна відповідальність за існування церкви в конкретному місці. Це та частинка спільного хреста, яку несуть спільно всі члени громади. Той, хто робить мізерні пожертви, або раз на кілька місяців – не християнин. І не тільки тому, що жадібний, а тому, що не готовий брати на себе відповідальність за спільну справу. Бог посилає Свою благодать із неба. Але грошей на оплату електроенергії чи газу в храмі він не пошле. Це вже наш обов'язок.

8. Місіонерство. Наша віра в Христа – це найбільший наш скарб і життєва радість. Кожен, хто пізнав Бога, не може не ділитися цією

радістю з іншими. При цьому, нам зовсім не обов'язково ходити від дверей до дверей, розповідаючи про свою віру. У християн і без цього регулярно виникають нагоди запросити до церкви своїх родичів або друзів і допомогти їм оцерковитися. Якщо у дорослих віруючих є хрещені діти, вони (дорослі) так само мають обов'язком перед Церквою та своїми похресниками займатись їх освітою та духовним становленням. Якщо ми не прагнемо запалити світло Євангелія для своїх ближніх – ми не християни.

9. Категорично відкрили двоєвіря.

Християни не читають гороскопів навіть жартома, не тримають удома амулетів, язичницьких символів: підков на щастя, мотанок, чи іншої маячні. Вони не «скидають уроки» і не звертаються до ворожок, не носять «на щастя» шпильок, червоних ниток на зап'ясті чи речей одягнених «навиворіт». Приймавши Ісуса Христа, як свого Бога і Спасителя, християни раз і назавжди відкинули язичницький, демонічний світ, живучи лише у Божому світі Церкви Христової. Якщо хтось «заграє» зі світом темних сил – він не християнин.

10. Християнський світогляд. Бути віруючим означає не тільки приймати факт існування Бога. Віруюча людина вчиться мати «розум Христовий» ([1 Кор.2:16](#)). Вона категорично відкидає безглуздя про «бога в душі», вона не боїться смерті, відвідує похорони. Вона категорично проти абортів, не схвалює гомосексуалізм, порнографію, інші види легалізованого гріха. Вона уникає паління та алкоголю не лише тому, що вони вбивають тіло, але й шкодять душі. Християни відганяють думки про можливість зради чоловіку чи дружині. Вони не крадуть на роботі, не зазіхають на сусідське майно, тощо. Якщо у вас не так – ви не християнин. Мені дуже шкода.

Звичайно, ці пункти доволі суб'єктивні, й цілком ймовірно, вже завтра я написав би їх у зовсім іншому порядку, чи може й додав би цілком нові тези. Все ж, навіть ці що є, доволі точно можуть намалювати духовний портрет християнки чи християнина. Якщо ми читаючи їх розуміємо, що нам особисто ще є над чим працювати, то давайте не вагаючись виправлятися. Впевнений, що у вашому храмі є чудовий священик, який зможе допомогти вам вирішити кожне з проблемних питань. Головне зрозуміти, що наше спасіння тепер залежить не від Бога, а від нас самих. Бог свою частину роботи звершив Своєю смертю на Хресті, Воскресінням і Вознесінням. Тепер слово за нами. Якщо ж ми не помічаємо в собі гріхів це не означає, що в нас їх немає. Це всього лиш красномовно свідчить про нашу духовну сліпоту...

"Пантанасса" ("Всецариця")

Милість Господа нашого Ісуса Христа втілена в прекрасній древній іконі Божої Матері, що іменується грецькою "Пантанасса", а українською: "Всецариця". На іконі середніх розмірів зображена Пречиста Діва Марія в багряному одянні, що сидить на царському троні. На руках її Богодитя з сுவоем в лівій руці і з благословляючою правицею. Правою рукою Пречиста Діва вказує на Свого Сина як на Спасителя всіх людей. Німб Христа Спасителя прикрашений грецькими буквами: "Він" - що Існує, Той, Кого не може не бути; Той, від Якого все; Той, Яким всі ми і рухаємося і існуємо. Німб Божої Матері і Христа прикрашений красивим узором з емалі. На задньому плані ікони - два Ангела Божих, які з благоговінням осіняють крилами Пречисту Діву Марію і протягують до неї руки. Ікона виконана в яскравих кольорах: багряне одяння, золотий фон, символізуючий саму вічність, і емалеві німби, зроблені в білосніжному, темно-синьому, червоному і бірюзовому тонах.

Оригінал ікони Божої Матері «Всецариця» знаходиться на Святій горі Афон в Ватопедському монастирі в Геції.

Древня ікона «Всецариця» написана в ХvІІ столітті і була благословінням відомого на Афоні старця Іосифа Ісихаста своїм учням. Збереглася розповідь старця про цю ікону. В ХvІІ столітті перед іконою Божої Матері «Всецариця» з'явився дивний молодий чоловік. Він стояв, щось невиразно бурмочучи. Раптом обличчя Богородиці блиснуло, подібно до блискавки, і якась невидима сила кинула молоду людину на землю. Як тільки до нього повернулася свідомість він одразу вирішив сповідатися священнику із сльозами на очах. Він розповів що жив далеко від Бога, займався магією і прийшов в монастир, щоб перевірити свою силу на святих іконах. Чудотворне втручання Богородиці переконало молоду людину змінити своє життя і стати благочестивим. Він зцілювався від душевної недуги і після цього залишився на Афоні. Так ця ікона вперше проявила свою чудотворну силу на одержимій людині (заняття окультизмом завжди приводить до одержимості).

Пізніше стали помічати, що ця ікона впливає і на хворих з різними злоякісними пухлинами. Господь по молитвах Пресвятої Діви дарував цьому образу особливу благодать: зціляти і утішати тих, хто уражений важкою хворобою наших днів — раком. У ХvІІ столітті вона вперше була списана грецьким ченцем і поступово стала відома у всьому світі. Саме ім'я ікони - все-повелителька - говорить про її особливу, всеосяжну силу. Всецариця має благодать зціляти страшні хвороби сучасного людства. Чудесна допомога Пресвятої Богородиці проявляється, в тому числі, і в допомозі батькам, що моляться за своїх дітей, котрі піддалися полону наркоманії. Чудес від ікони дуже багато. Всім їм ведеться облік. Чудотворний образ Богоматері «Пантанасса» шанується як на Афоні, так і за межами. Списки з ікони розійшлися по всьому Православному світі і також прославились чудесами і святістю.

В нашому храмі знаходиться ікона Божої Матері «Всецариця» прикладена до ікони-оригіналу на Афоні.

Panagia Pantanassa

History of the icon

The holy and miracle-working icon of the Virgin Mary was brought to the Vatopedi monastery by the blessed elder Joseph from Nea Skete. The first record of the icon's miraculous powers is from the witness of Elder Joseph.

One day a young man from Cyprus went to visit and entered into the church. At that point, the elder witnessed a glowing light radiating from the face of the Theotokos and an invisible power pushed the young man down to the ground. When the young man had recovered from his fall, he began to repent and weep and confessed that he did not believe and was a participant in the black arts. He changed his life and became an Orthodox Christian.

This icon is also known for working many miracles, especially healing people with cancer. There are many recent records of people who have been healed from cancer after participating in the Supplicatory Canon to the Pantanassa at the monastery.

Copy of this icon is in our church.

*Дорогі брати і сестри у
Христі,*

*у нашому храмі
у червні
по четвергах
у 7:30 години вечора*

буде читатися

*акафіст
Пресвятій Богородиці
перед Її іконою
Всецариця*

*(грец. Παναγία Παντάνασσα,
Пантанасса).*

*Dear brothers and sisters in
Christ,*

*in June,
every Thursday
at 7:30 pm*

***Akathist
to the Most Holy
Theotokos
in front of Her icon
Pantanassa***

*(Greek Παναγία
Παντάνασσα, Pantanassa).
will be read in our church.*

Our Address:

*St. Anne's Ukrainian Orthodox Church
525 Morrish Road Scarborough, Ontario M1C 1G2*

1918

2018

The Eastern Eparchy of the
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
celebrates

100 years

June 2 & 3, 2018

JUNE 2 1:30PM - CENTENNIAL RETREAT YOUTH & FAMILY

Hosted by CYMK – Ukrainian Orthodox Youth

- Sessions: Raising Faithful Christians (for parents)
- Exploring our UOCC History –The Next 100 Years
 - Akathist to Jesus Christ • Evening Games •
 - And Other Seminar Topics •

WHERE MONTE CARLO INN

REGISTER for retreat by May 28:
cymk.ca/centennial-retreat

ACCOMMODATIONS

For retreat participants & out-of- towners

Monte Carlo Inn,
374 South Service Road East, Oakville
Special Rate available until May 15
under "CYMK-UOY" 1-800- 363-6400

Retreat Tickets: \$10.00 per family or \$5.00
per person

JUNE 3 9AM – HIERARCHICAL DIVINE LITURGY

All Saints of Ukraine Chapel

12:00 – Banquet and Concert

5:00 – Thanksgiving Moleben

WHERE All Saints of Ukraine Chapel (SVCC)
1280 Dundas Street West, Oakville

Historic Icons and Relics of our Eparchy •
Parish Displays • Historical Slide Show •
Children's Activities • Ice Cream •

Overflow Chapel seating available.
Info email: 100.uocc.east@gmail.com

Banquet tickets available at your parish
or banquet.100.uocc.east@gmail.com
Adults \$30.00 Students \$20.00
Children 6 and under – Free (Kids menu)

**St. Anne's Ukrainian
Orthodox Church**

Reserve your tickets today. Our tables
are **almost sold out**.
Email: info@stannesorthodox.ca

Psalm 18:5 Their proclamation has gone out into all the earth...

1918

2018

Східна Єпархія
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ
святкує

100-ліття

2-3 червня 2018

**2-го
червня**

**1:30 МОЛОДІЖНИЙ І РОДИННИЙ
СТОРИЧНИЙ РЕТРИТ**

*Влаштує СУМК - Союз Української
Молоді Канади*

Сесії : Виховання вірних Християн у
сьогоднішньому світі (для батьків) •
Дослідження історії нашої УПЦК -
наступні 100 років • Перекуси •
Акафіст до Ісуса Христа • Вечір розваг •

ДЕ: MONTE CARLO INN
РЕЄСТРАЦІЯ: до 28-го ТРАВНЯ
cymk.ca/centennial-retreat

НІЧЛІГ для учасників і гостей в:

Monte Carlo Inn,
374 South Service Road East, Oakville
Спеціальна ставка до 15 травня
Обмежене число кімнат є
зарезервовано на: "СУМК-УОУ"
1-800- 363-6400

Ретрит вступ : \$10.00 від родини або
\$5.00 за особу

**3-го
червня**

**9:00 АРХІЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ
12:00 БЕНКЕТ ТА КОНЦЕРТ
5:00 ПОДЯЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ**

ДЕ: КАПЛИЦЯ ВСІХ СВЯТИХ ЗЕМЛІ
УКРАЇНСЬКОЇ
1280 Dundas St. W, Oakville

**Особливі ікони з мощами для
вшанування** • Парафіяльні експонати
• Морозиво • Дитячі діяльності •

Дорослі \$30.00 Студенти \$20.00
Діти віком до 6 років – Безкоштовно

Info email:
100.uocc.east@gmail.com

Квитки на бенкет по парафіях або:
banquet.100.uocc.east@gmail.com

Псалма 18:5 По всій землі лунає голос Йх...